

ترجمہ جزوِ علم [۱] سورہ فاتحہ تا زلزلہ

ترجمہ:

سید مسلم تخت دار

مدرسہ امیریہ
جزیرہ قشم - گیاهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمہ جزء عمّ [۱]

سورہ فاتحہ تا زلزلہ

ترجمہ:

سید مسلم تفتدار

مدرسہ امیریہ

بزیرہ قشتم - گیاهدان

فهرست

۷.....	مقدمه.....
۱۰.....	سوره فاتحه.....
۱۳.....	سوره ناس.....
۱۵.....	سوره فلق.....
۱۷.....	سوره اخلاص.....
۱۹.....	سوره مسد.....
۲۱.....	سوره نصر.....
۲۳.....	سوره کافرون.....
۲۵.....	سوره کوثر.....
۲۷.....	سوره ماعون.....
۳۰.....	سوره قریش.....
۳۲.....	سوره فیل.....

۳۴.....	سوره همزه
۳۷.....	سوره عصر
۳۹.....	سوره تکوین
۴۲.....	سوره قارعه
۴۵.....	سوره عادیات
۴۸.....	سوره زلزله
۵۱.....	تمام سوره‌ها بدون ترجمه

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ.

کتابی که در پیش رو دارید یکی از مجموعه کتابهائی است که برای دانش‌آموزان از کلاس چهارم ابتدائی تا نهم متوسطه تهیه و تنظیم شده است.

در طول این مدت، دانش‌آموز علاوه بر این که با مقداری از حدیث، فقه، عقیده، سیرت، فن ترجمه و صرف و نحو آشنا می‌شود؛ می‌تواند جزء سی‌ام قرآن مجید را با ترجمه و تشخیص کلمات از حفظ نماید.

از الله عزوجل خواستارم در این مجموعه، برکتی قرار دهد که دانش‌آموزان از آن بهره‌ی کافی ببرند و علم و دانشی را به

آنان ارزانی بدارد که سبب نجات آنان از دوزخ، و ورود آنان به بهشت شود.

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ
وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ.
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

سید مسلم تحت‌دار

مدرسه امیریه

جزیره قشم - گیاهدان

۱۳۹۹/۳/۲

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

بِنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

ستایش برای خداوندی است که پروردگار جهانیان است.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

مالک روز جزا.

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

(تنها) تو را می‌پرستیم و (تنها) از تو یاری می‌خواهیم.

أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

ما را به راه راست راهنمایی کن.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

راه کسانی که به ایشان نعمت دادی؛ نه (راه) کسانی که بر
آنان خشم گرفته‌ای؛ و نه (راه) گمراهان.

کلمات جدید

نَعْبُدُ: می‌پرستیم

بِسْمِ: بنام

نَسْتَعِينُ: یاری می‌خواهیم

الرَّحْمَنِ: بسیار بخشنده

أَهْدِ: راهنمایی کن.

الرَّحِيمِ: بسیار مهربان

سَنَا: ما. كِتَابُنَا: کتاب ما

الْحَمْدُ: سپاس، ستایش

الصِّرَاطَ: راه

لِلَّهِ: برای خداوند

الْمُسْتَقِيمَ: راست

رَبِّ: پروردگار

الَّذِينَ: کسانی	الْعَالَمِينَ: جهانیان
أَنْعَمْتَ: نعمت دادی	مَالِكٍ: مالک، صاحب
الَّذِينَ: جزا، داوری	يَوْمٍ: روز
عَلَيْهِمْ: به ایشان	إِيَّاكَ: تو
الْمَغْضُوبِ: خشم گرفته‌ای	غَيْرٍ: غیر، در این جا: نه
الضَّالِّينَ: گمراهان	لَا: نه

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم.

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

پادشاه مردم. خدای مردم.

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

از شرّ شیطان) وسوسه‌گر واپس‌رونده.

الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

کسی که وسوسه می‌کند در سینه‌های مردم.

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

از جَنبِهَا و انسان‌ها.

کلمات جدید

قُلْ: بگو	الْوَسْوَائِسُ: وسوسه‌گر
أَعُوذُ: پناه می‌برم	الْحُتَّائِسُ: واپس‌رونده
النَّائِسُ: مردم	الَّذِي: کسی، چیزی
مَلِكٍ: پادشاه	يُوسُوسُ: وسوسه می‌کند
إِلَيْهِ: خدا	فِي: در
مِنْ: از	شَرٌّ: شرّ، بدی
صُدُورٍ: سینه‌ها، مفرد آن: صَدْرٍ: سینه	
الْحِجَّتِ: جَنبِهَا	

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾

بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده‌دم.

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

از شرّ آن‌چه آفرید.

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾

و از شرّ شب هرگاه فرا رسد.

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾

و از شرّ دمنده‌گان در گره‌ها.

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

و از شرّ حسود هرگاه حسد ورزید.

کلمات جدید

وَقَبَ: فرا رسید	الْفَلَقِ: سپیده دم
الْتَّمَاتِ: دمنندگان	مَا: آن چه، چیزی که
الْعُقَدِ: گره ها	خَلَقَ: آفرید
حَاسِدٍ: حسود	غَاسِقٍ: شب
حَسَدَ: حسد ورزید	إِذَا: هرگاه، آن گاه

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾

بگو: او خدای یکتاست. خدا بی‌نیاز از همه و همه

محتاج اویند.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

نزاده است و زاده نشده است.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

و کسی همتا برای او نمی‌باشد.

کلمات جدید

هُوَ: او
لَمْ يَكُنْ: نمی باشد
أَحَدٌ: یکتا، کسی
لَهُ: برای او
لَمْ يَلِدْ: زاده است
كُفُؤًا: همتا
لَمْ يُولَدْ: زاده نشده است
الْصَّمَدُ: بی نیاز از همه و همه محتاج اویند

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشندهی بسیار مهربان.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

نابود باد ابولهب! و نابود خواهد شد.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾

مالش و آن چه بدست آورد، سودش نرساند.

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

به آتش پُر زبانه داخل خواهد شد.

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾

و همسرش حمل کنندهی هیزم است.

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

در گردنش طنابی از الیاف خرماست.

کلمات جدید

تَبَّتْ: نابود باد	أَمْرَأْتُهُ: همسرش
تَبَّ: نابود خواهد شد	حَمَّالَةٌ: حمل کننده
مَالُهُ: مالش	الْحَطْبِ: هیزم
سَيَصِلُ: داخل خواهد شد	جِدِيدَهَا: گردنش
ذَاتَ لَهَيْ: زبانه کش	مَسَدٍ: الیاف خرما
مَا كَسَبَ: آن چه بدست آورد	حَبْلُ: طناب
مَا أَغْنَى عَنْهُ: سودش نرساند	نَار: آتش

أَيُّ لَهَبٍ: نام یکی از رؤسای مشرکین که قران را قبول نداشت و به رسول الله صلی الله علیه و سلم و یارانش اذیت و آزار می‌رساند.

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾

هرگاه یاری خدا و فتح (مکه) آمد.

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

و مردم را دیدی که گروه‌گروه در دین خدا داخل می‌شوند.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

پس به همراه ستایش، پروردگارت را تسبیح گوی، و از او آمرزش بخواه، قطعاً او بسیار توبه‌پذیر است.

کلمات جدید

فَسَبِّحْ	فَسَبِّحْ	فَسَبِّحْ	فَسَبِّحْ
تسبیح گوی	تسبیح گوی	تسبیح گوی	تسبیح گوی
أَسْتَغْفِرْهُ	أَسْتَغْفِرْهُ	أَسْتَغْفِرْهُ	أَسْتَغْفِرْهُ
از او آمرزش بخواه	از او آمرزش بخواه	از او آمرزش بخواه	از او آمرزش بخواه
إِنَّهُ	إِنَّهُ	إِنَّهُ	إِنَّهُ
قطعاً او	قطعاً او	قطعاً او	قطعاً او
تَوَّابًا	تَوَّابًا	تَوَّابًا	تَوَّابًا
بسیار توبه‌پذیر	بسیار توبه‌پذیر	بسیار توبه‌پذیر	بسیار توبه‌پذیر
جَاءَ	جَاءَ	جَاءَ	جَاءَ
آمد	آمد	آمد	آمد
نَصْرُ	نَصْرُ	نَصْرُ	نَصْرُ
یاری	یاری	یاری	یاری
الْفَتْحُ	الْفَتْحُ	الْفَتْحُ	الْفَتْحُ
فتح (مکه)	فتح (مکه)	فتح (مکه)	فتح (مکه)
رَأَيْتَ	رَأَيْتَ	رَأَيْتَ	رَأَيْتَ
دیدی	دیدی	دیدی	دیدی
يَدْخُلُونَ	يَدْخُلُونَ	يَدْخُلُونَ	يَدْخُلُونَ
داخل می‌شوند	داخل می‌شوند	داخل می‌شوند	داخل می‌شوند
أَفْوَاجًا	أَفْوَاجًا	أَفْوَاجًا	أَفْوَاجًا
گروه‌گروه	گروه‌گروه	گروه‌گروه	گروه‌گروه

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾

بگو: ای کافران!

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾

نمی‌پرستم آن‌چه می‌پرستید.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾

و نه شما عبادت‌کننده‌اید آن‌چه می‌پرستم.

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾

و نه من عبادت‌کننده‌ام آن‌چه پرستیدید.

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾

و نه شما عبادت کننده‌اید آن چه می پرستم.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

برای شما دین شما و برای من دین من.

کلمات جدید

أَنَا: من

عَابِدٌ: عبادت کننده

عِبَادَتُكُمْ: پرستیدید

لَكُمْ: برای شما

دِينُكُمْ: دین شما

لِي: برای من

يَا أَيُّهَا: ای

أَعْبُدُ: می پرستم

لَا أَعْبُدُ: نمی پرستم

تَعْبُدُونَ: می پرستید

أَنْتُمْ: شما

عَابِدُونَ: عبادت کنندگان

سُورَةُ الْكُوْثِرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثَرَ ﴿١﴾

همانا ما کوثر به تو عطا کردیم.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾

پس برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن.

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

همانا دشمن کینه‌توز تو، او بی‌تبار و بُریده از خیرات است.

کلمات جدید

أَعْطَيْنَاكَ: به تو عطا کردیم

أَنْحَرُ: قربانی کن

صَلِّ: نماز بخوان

شَايَتَكَ: دشمن کینه‌توز تو

لِرَبِّكَ: برای پروردگارت

إِنَّا: قطعاً ما

الْأَبْرُرُ: بی‌تبار و بُریده از خیرات

الْكُوْثَرُ: خیرات فراوان، یکی از این خیرات، حوض کوثر است.

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿١﴾

آیا شناختی کسی که روز جزا را دروغ می‌خواند؟

فَدَالِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾

پس آن کسی است که یتیم را به سختی می‌راند.

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾

و به خوراک دادن بینوا تشویق نمی‌کند.

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾

پس وای برای نمازگزاران!

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾

کسانی که آنان از نمازشان غافلند.

الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ﴿٦﴾

کسانی که آنان ریا می‌کنند.

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

و از دادن وسایل کمکی ناچیز خودداری می‌کنند.

کلمات جدید

أَرَأَيْتَ: آیا شناختی؟	لِلْمُصَلِّينَ: برای نمازگزاران
يُكَذِّبُ: دروغ می خواند	عَن: از
ذَلِكَ: آن	وَيْلٌ: وای، هلاکت
يَدْعُ: به سختی می راند	صَلَاتِهِمْ: نمازشان
لَا يَحُضُّ: تشویق نمی کند	سَاهُونَ: غافل
طَعَامٌ: خوراک دادن، خوراک	يُرَاوُونَ: ریا می کنند
الْمَسْكِينِ: بینوا	يَمْنَعُونَ: خودداری می کنند
الْمَاعُونَ: وسایل کمکی ناچیز	

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

إِلَيْلَافٍ قُرَيْشٍ ﴿١﴾

برای الفت دادن قریش.

إِلَيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

الفتشان به سفر زمستان و تابستان.

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾

پس پروردگار این خانه را باید بپرستند.

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

کسی که از گرسنگی آنان را غذا داد و از ترس آنان را ایمن ساخت.

کلمات جدید

لَا يَلَافُ: برای الفت دادن	الصَّيْفِ: تابستان
إِيْلَانِهِمْ: الفتشان	الْبَيْتِ: خانه
رِحْلَةً: سفر	أَطْعَمَهُمْ: آنان را غذا داد
الْشَّتَاءِ: زمستان	جُوعٍ: گرسنگی
فَلْيَعْبُدُوا: پس باید بپرستند	هَذَا: این
عَامَنَهُمْ: آنان را ایمن ساخت	خَوْفٍ: ترس

قُرَيْشٍ: قبیله‌ای سرشناس در مکه. رسول الله صلی الله علیه و سلم از این قبیله است.

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾

مگر ندیدی پروردگار تو با فیلداران چه کرد؟

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴿٢﴾

مگر نیرنگشان را تباه نساخت؟

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾

و (مگر) بر آنان پرندگان، دسته‌دسته نفرستاد؟

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾

بسویشان پرتاب می‌کردند با سنگ‌هایی از سنگ‌گل.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

پس گردانید آنان را مانند برگ جویده شده.

کلمات جدید

طَيْرًا: پرندگان	أَلَمْ تَرَ: مگر ندیدی؟
بِحِجَارَةٍ: با سنگ‌ها	كَيْفَ فَعَلَ: چه کرد؟
سَجِيلٍ: سنگ‌گل	بِأَصْحَابِ الْفِيلِ: با فیلداران
أَبَائِيْلَ: دسته‌دسته	فَجَعَلَهُمْ: پس آنان گردانید.
كَيْدَهُمْ: نیرنگشان	مَّأْكُولٍ: جویده شده، خورده شده
تَضْلِيلٍ: تباہ	تَرْمِيهِمْ: بسویشان پرتاب می‌کردند.
كَعَصْفٍ: مانند برگ	أَلَمْ يَجْعَلْ: مگر نساخت؟

أَرْسَلَ: فرستاد. در این جا چون به جمله‌ی قبل مرتبط است؛
می‌شود: مگر نفرستاد؟

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾

وای بر هر عیب‌جویِ طعنه‌زن.

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

کسی که مالی را جمع کرد و برشمردش.

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

می‌پندارد که مالش، او را جاودانه می‌کند.

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

این چنین نیست! در (آتش) در هم شکننده، قطعا فروافکنده خواهد شد.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

تو چه دانی که در هم شکننده چیست؟

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ﴿٦﴾

آتش برافروخته‌ی خداست.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

که بر دل‌ها می‌رسد.

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ﴿٨﴾

قطعا آن (آتش) بر آن‌ها در بسته است.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

در ستون‌های کشیده (با غُل و زنجیر بسته شده‌اند).

کلمات جدید

يَحْسَبُ: می پندارد، گمان می کند	الَّتِي: که، کسی که
أَخْلَدَهُ: او را جاودانه می کند.	عَدَدَهُ: برشمردش
كَلًّا: این چنین نیست!	تَطَّلِعُ: می رسد
الْحُطْمَةِ: در هم شکننده	إِنَّهَا: قطعا آن
فِي عَمَدٍ: در ستون ها	هُمَزَةٌ: عیب جوی
مَا الْحُطْمَةُ: در هم شکننده چیست؟	لِكُلِّ: بر هر
عَلَى الْأَفْتِدَةِ: بر دل ها	لَمَزَةٌ: طعنه زن
الْمُوقَدَةِ: برافروخته	جَمَعَ: جمع کرد
وَمَا أَدْرَاكَ: و تو چه دانی	مُؤَصَّدَةٌ: در بسته
لِيُنْبَدَنَّ: قطعا فروافکنده خواهد شد	مُمَدَّدَةٌ: کشیده

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾

سوگند به زمان. قطعاً انسان‌ها در زیانند.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ

وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند

و همدیگر را به حق سفارش کردند و همدیگر را به صبر

سفارش کردند.

کلمات جدید

وَالْعَصْرِ: سوگند به زمان

عَمِلُوا: انجام دادند

الصَّالِحَاتِ: کارهای شایسته

خُسْرٍ: زیان

ءَامَنُوا: کسانی که ایمان آوردند

إِلَّا: مگر

تَوَاصَوْا: همدیگر را سفارش کردند

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

أَلْهَاكُمُ التَّكْوِيْنُ ﴿١﴾

تفاخر به بیش‌تر داشتن، شما را مشغول و غافل ساخت.

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾

تا به گورستان‌ها رفتید.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾

این چنین نیست! (بعد از مرگ) خواهید دانست (که چه

سختی‌ها در پیش دارید).

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

باز هم این چنین نیست! (بعد از مرگ) خواهید دانست.

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾

این چنین نیست! اگر با علم و آگاهی قطعی می دانستید
(که چه حادثه‌ی بزرگی در پیش دارید هرگز از یاد آخرت غافل
نمی شدید.)

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾

قطعا (پس از مرگ) دوزخ را خواهید دید.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿٧﴾

سپس (با وارد شدن در آن) قطعا به چشم یقین آن را
خواهید دید.

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

سپس در آن روز از نعمت‌ها پرسیده خواهید شد.

کلمات جدید

التَّكَاثُرُ: تفاخر به بیش تر داشتن	حَتَّى: تا، تا اینکه
زُرْتُمْ: رفتید، زیارت کردید	لَوْ: اگر
الْمَقَابِرِ: گورستان ها	تَعْلُمُونَ: می دانستید
لَتَرُونَّ: قطعاً خواهید دید	كَلَّا: این چنین نیست!
سَوْفَ تَعْلَمُونَ: خواهید دانست	الْجَحِيمِ: دوزخ
عِلْمَ الْيَقِينِ: علم و آگاهی قطعی	عَيْنِ: چشم
لَتُسْئَلُنَّ: پرسیده خواهید شد	ثُمَّ: سپس
عَنِ التَّعِيمِ: از نعمت ها	يَوْمَئِذٍ: در آن روز
الْهَآكُمُ: شما را مشغول و غافل ساخت.	

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾

کوبنده! چیست کوبنده؟

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾

و تو چه دانی که کوبنده چیست؟

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾

روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده می‌باشند.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾

و کوه‌ها مانند پشم رنگین حلّاجی شده می‌باشند.

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾

پس اما کسی که تراوزی (نیکی‌های)ش سنگین شد،

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

پس او در زندگی رضایت‌بخش است.

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

و اما کسی که تراوزی (نیکی‌های)ش سبک شد،

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

پس جایگاهش دوزخ است.

وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَةٌ ﴿١٠﴾

و تو چه دانی که آن چیست؟

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

آتشی بسیار داغ و سوزان است.

کلمات جدید

یَوْمَ: روز	مَا الْقَارِعَةُ: کوبنده چیست؟
يَكُونُ: می باشد	كَالْفَرَّاشِ: مانند پروانه‌ها
الْجِبَالِ: کوه‌ها	الْمَبْتُوثِ: پراکنده
فَأَمَّا: پس اما	كَالْعَيْنِ: پشم رنگین
مَنْ: کسی	الْمَنْفُوشِ: زده شده، حلاجی شده
ثَقُلْتُ: سنگین شد	مَوَازِينُهُ: تراوزی (نیکی‌های)ش
مَا هِيَ: آن چیست؟	أُمُّهُ: مادرش. در این جا: جایگاهش
فِي عَيْشَةٍ: در زندگی	هَآوِيَةٌ: یکی از نام‌های دوزخ است.
رَاضِيَةٌ: رضایت‌بخش	حَامِيَةٌ: بسیار داغ و سوزان
حَفَّتْ: سبک شد	الْقَارِعَةُ: کوبنده. یکی از نام‌های قیامت.

سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

وَالْعَادِيَّاتِ صُبْحاً ﴿١﴾

سوگند به اسبان تازنده‌ی نفس‌زن.

فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحاً ﴿٢﴾

و (سوگند به) برافروزدگان جرقه.

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحاً ﴿٣﴾

و (سوگند به) یورش آورندگان در بامدادان.

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعاً ﴿٤﴾

و با آن (یورش)، گردی برانگیزند.

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعاً ﴿٥﴾

و بدان (یورش) جمعی را در وسط گیرند.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾

(قسم به این اسبان که) قطعاً انسان نسبت به پروردگارش

بسیار ناسپاس است.

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾

و قطعاً او، به آن (ناسپاسی) گواه است.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

و قطعاً او برای علاقه‌مندی به مال، قوی است.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَافِعٌ إِلَىٰ أَرْضِ قَوْمِ ثَمُودَ إِذْ تَبَرَأَ مِنْهُمُ اثْنَتَا عَشْرَ نَبِيًّا لَقُوا يَوْمَئِذٍ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ سَمَوَاتٍ أَمْطَارٌ مِنْ تَحْتِهَا يَكْفُورُونَ ﴿٩﴾

مگر نمی‌داند آن گاه آن چه در گورهاست؛ بیرون ریخته‌شود.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾

و آن چه در سینه‌هاست؛ آشکار گردد.

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ﴿١١﴾

قطعاً پروردگارشان به ایشان در آن روز بسیار آگاه است.

کلمات جدید

شَهِيدٌ: گواه	صَبْحًا: نَفْسِ زَن
جَمْعًا: گروهی	فَالْمُورِيَاتِ: برافروزندگان
الْخَيْرِ: مال و دارائی	قَدْحًا: جرعه
شَدِيدٌ: قوی	فَالْمُغِيرَاتِ: یورش آورندگان
نَقْعًا: گرد و غبار	صُبْحًا: بامدادان
لِكَئُودٍ: بسیار ناسپاس	وَالْعَادِيَاتِ: سوگند به اسبان تازنده
الْصُّدُورِ: سینه‌ها	لِحُبِّ: برای علاقه‌مندی
حُصِّلَ: آشکار گردد	أَفَلَا يَعْلَمُ: مگر نمی‌داند
خَبِيرٌ: بسیار آگاه	بُعَيْرٍ: بیرون ریخته شود
فَأَثَرُنَ: برانگیزند	فَوَسَطْنَ: در وسط گیرند

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بسیار بخشنده‌ی بسیار مهربان.

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾

آن‌گاه که زمین به لرزش شدیدش لرزانیده شود.

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾

و زمین بارهای سنگینش را خارج کند.

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

و انسان بگوید: زمین را چه شده است؟

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾

در آن روز (زمین) خبرهایش را بازگو می‌کند.

يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أُوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

زیرا پروردگارت برایش وحی کرده است.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾

در آن روز مردم پراکنده بیرون می‌آیند تا (نتیجه‌ی) کارهایشان نشان داده شود.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾

پس کسی که به سنگینی ذره‌ای نیکی انجام دهد؛ آن را می‌بیند.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

و کسی که به سنگینی ذره‌ای بدی انجام دهد؛ آن را می‌بیند.

کلمات جدید

زُلْزَلَتِ: لرزانیده شود. الْأَرْضُ: زمین

زَلَّالَهَا: لرزش شدیدش	أَخْرَجَتْ: خارج کند
أَثْقَالَهَا: بارهای سنگینش	ذَرَبَهُ: ذره‌ای
مَا لَهَا: او را چه شده؟	تُحَدِّثُ: بازگو می‌کند
أَخْبَارَهَا: خبرهایش	بِأَنَّ: زیرا، برای این که
رَبِّكَ: پروردگارت	أَوْحَى: وحی کرده است
لَهَا: برایش	يَصْدُرُ: بیرون می‌آیند
أَشْتَاتًا: پراکنده	لِيُرَوَّأ: تا نشان داده شود
أَعْمَالَهُمْ: کارهایشان	فَمَنْ: پس کسی که
يَعْمَلُ: انجام دهد	مِثْقَالَ: به سنگینی
قَالَ: گفت. در این جا: بگوید	خَيْرًا: نیکی
يَرَهُ: آن را می‌بیند	شَرًّا: بدی

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِهِ
النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي
يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ
﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ
الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ
﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ
دِينِ ﴿٦﴾

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴿٢﴾ إِنَّ
شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ
الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾
الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾
لِإِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ
﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾
الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ
جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾
أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَضْفٍ
مَّا كُوِلٍ ﴿٥﴾

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الَّتِي تَلْقَوْنَ فِيهَا
الْمُوقَدَةَ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي
عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا
بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

سُورَةُ التَّكْوِينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلْهَاكُمُ التَّكْوِينُ ﴿١﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿٢﴾ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ
تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿٦﴾ ثُمَّ

لَعَرُونَهَا عَيْنَ الْيَتِيمِ ﴿٧﴾ ثُمَّ لِنُسْئَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

﴿٨﴾

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ
﴿٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٤﴾
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ
مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَةٌ ﴿١٠﴾
نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَّاتِ ضَبْحاً ﴿١﴾ فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحاً ﴿٢﴾
فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحاً ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعاً ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ
جَمْعاً ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذُلِّكَ
لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا
بُعِثَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ
رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ
أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا رَبِّيكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ
الْإِنْسَانُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾